

det Stykke henholde mig til, hvad det ærede Medlem sagde. Maaſte kan det lykkes at opnaa Enighed om enkelte Dele af Forslaget. Jeg tror ikke, det kan hjælpe at være ſaa ſangvinſt at tro, at vi kunne opnaa Enighed om alle Lovforslagets Dele, men mulig dog om enkelte Dele deraf, ſaaledes at det kunde i nogen Maade tilfredsſtille Forslagsſtillerne og tilfredsſtille den Trang, der er paa diſſe Omraader, og ſaa tænker jeg, at vi ere komne et lille Stykke hen ad Vejen, og det vil jeg anbefale.

Ordføreren for Forslagsſtillerne

(Hørdum): Jeg ſtal gøre en Bemærkning til den ærede Miniſter, ſom ſtillede ſig paa ſamme Maade til Sagen i Dag ſom ved tidligere Lejligheder, dog med den Forſtel, at han i Dag ſøgte at gøre dette Lovforſlag til et ſocialiſtiſt Forſlag, hvilket han, ſaa vidt jeg erindrer, ikke har udladt ſig med tidligere. Det er ikke noget, jeg ønsker at tage Afſtand fra. Mener Miniſteren, det er det, ſaa har jeg ikke noget imod det, men jeg faſtholder, at Lovforſlaget lige ſaa godt kunde have været indbragt af et ikke-ſocialiſtiſt Medlem, uden at han derfor ſkulde være bleven betragtet ſom Socialiſt. Det er naturligtviſ ſocialiſtiſt, for ſaa vidt ſom vi, ſom meget rigtig bemærket af det ærede Medlem for Kjøbenhavn's 1ſte Valgkreds (Trier), ogſaa godt kunne være med til Reformer paa det beſtaende Grundlag, naar vi tro, de ere gode. Men den ærede Miniſter ſtal dog tage ſig noget i Aſt for, at han ikke ſelv gaar hen og bliver beſtyldt for at være Socialiſt. Han henviſte nemlig til, at han i ſine Lovforſlag var gaaet nogenlunde i Retning af det, der antydedes her i Lovforſlaget. Det glæder mig overordentlig; det var mig heller ikke ubekendt; jeg ved vel, at den ærede Miniſter har taget ſaadanne Forholdsregler i viſſe Retninger, og jeg vilde ønske, at den ærede Miniſter gik videre, ſaaledes at han ſnart kunde ſtrække ſig op til, hvad Lovforſlaget indeholder. Saa kunde jeg ogſaa ſige, at den ærede Miniſter havde gjort noget ſocialiſtiſt, ſelv om jeg ikke vilde betragte ham ſom Socialiſt, efter hvad han har udtalt i Dag. Men ſelv om den højtærede Trafikminiſter ſkulde komme ſaa vidt i ſine Betragtninger, at han kunde følge os ſaa langt, ſom dette Forſlag tilſiger, vilde jeg ikke dermed betragte Sagen ſom bortfalden. Jeg vilde ikke derfor ſige, at det ikke var nødvendigt, at Lovgivningsmagten traf Foranſtaltninger i den Retning. I Dag have vi en Trafikminiſter, ſom vil gøre den Slags Ting, og ſom vil gaa i den Retning, men i Morgen kunne vi have en Trafikminiſter,

ſom ſlet ikke vil have hermed at beſtille. Derfor er det nødvendigt, at der gennem Lovgivningsmagten bliver truffet Foranſtaltninger for, at ſelv om en Miniſter, ſom maaſte er human, ſkulde blive efterfulgt af en Miniſter, ſom maaſte ikke er human, ſaa tvinges han dog til at udføre humane Handlinger. Derfor maa man ikke betragte det for overflødigt, ſelv om Miniſteren har taget gode Forholdsregler i den nævnte Retning, at Lovgivningsmagten beſuaget Lovgiver, for at det kan blive ved at gaa i ſamme Retning og maaſte udvikle ſig videre. Som ſagt, jeg kan gentage, at den ærede Trafikminiſter aldrig har ſtillet ſig afviſende og afſeende over for Forſlaget, og det ſtal ogſaa indrømmes, at han i ſit Forſlag ogſaa har taget Henſyn til den Tanke, der gennemtrænger Lovforſlaget.

Jeg ſtal dernæſt henvende mig med et Par Bemærkninger til det ærede Medlem for Liſted Amts 3dje Valgkreds (N. Andersen), der tog meget ſaglig paa Forſlaget. Det var mig ikke ubekendt, efterſom jeg har ſiddet ſammen med det ærede Medlem i Udvalget vedrørende denne Sag, at han ikke har nogen Tiltro til denne Sags Gennemførelſe, og at han overhovedet mener, at det vil være urigtigt at lovgive paa dette Omraade. Men jeg ſtal dog ikke nægte, at det ærede Medlem ikke førte et for mig tilſtrækkeligt Beviſ for det uheldige, der ſkulde være ved at lovgive paa dette Omraade, for ſaa vidt man finder det nødvendigt. Den ærede Repræſentant opholdt ſig iſær ved den 10 Timers Arbejdstid og mente, at det vilde være et Indgreb — hvad man ſaa ofte hører — i den perſonlige Frihed. Det kan man altid ſige, men naar vi have ſat 10 Timers Arbejdstid her, have vi i Virkeligheden ikke gjort det for at ville faſtſlaa en Normalarbejdsdag for de omhandlede Arbejdere, men fordi det ſtaar for os ſom den almindelige gennemgaaende Arbejdstid i Sagen nu, og vi have gjort det, for at de Entreprenører, der muligviſ have gjort for billige Tilbud paa Vicitationsarbejdet, ikke ſkulle have Lov til at lade deres Arbejdere arbejde ud over den almindelige Arbejdstid i Sagen uden at betale dem ekſtra derfor. Jeg tror ikke, der kan være Tale om, at dette ſkulde være af den Slags Indgreb i den perſonlige Frihed, ſom man ſtal være hange for. Jeg vil ogſaa nok ſpørge om, hvilken Lov der ikke er et Indgreb i den perſonlige Frihed. Det er, ſaa vidt jeg kan forſtaa, alle Love, og jeg ved da ikke, hvorfor man, naar man kommer til at tale om at gavne Arbejderne ved Love, der faſſætte et og andet til Fordel for dem, da altid ſtal